

Norma és szabadság a médiaüzenetek szerkezetében

H. Tomesz Tímea - 2017. 05. 31.

Ezek az üzenetek mutatnak bizonyos ismétlődő jellemzőket, szabályszerűségeket, amelyek a kommunikációs helyzethez igazodva meghatározzák szerveződésüket is. A szerveződés formája tehát biztosítja a tartalom keretét, ugyanakkor a közléshelyzetek reprezentációjaként is szolgál. Az üzenetek, szövegek vizsgálata, kategorizálása régóta meghatározó témája a tudományos diskurzusnak, s egyre szélesedik a kutatások köre (vö. Andok 2013, Aczél 2012, Gripsrud 2007, Silverstone 2008, 2010). A médiaüzenetek jellemzői közül most csupán a szerkezeti jellemzők feltárására szorítkozom. Az általános szövegszerkezet a hírek esetében a legkidolgozottabb, de találunk a kutatások között az interjú, riport felépítésére vonatkozóakat is. Érdekes lehet azonban a tudósítások – mint a hétköznapi elbeszélések mediabeli megfelelői – struktúrája is, így ezzel kívánok részletesebben foglalkozni^[1].

Struktúra

A médiaüzenet megformálásakor minden esetben számításba vesszük annak befogadóját, hiszen számítunk előzetes ismereteire, amellyel hozzájárul az üzenet megértéséhez. Föltételezzük, hogy ezek az ismeretek segítik a műfaj reprodukálásában, bizonyos szabályszerűségek felismerésében és alkalmazásában. Föltételezzük tehát, hogy azok a jelentések, amelyeket a média közvetít, keverékei azoknak az ismereteknek, amelyekkel az üzenetek befogadásakor már rendelkezünk, s azoknak, amelyekkel az üzenetben újként találkozunk. Silverston úgy véli, hogy a jelentések közvetítése olyan, mint a játék, ami a mindennapi élet része, de el is válik attól. Rendet biztosít, szabálya van, ahogyan minden játéknak is, ugyanakkor szabadságot is nyújt. A játék, ahogyan a média által közvetített valóság, másodlagos realitás. „A játék központi helyet foglal el, vagy legalábbis úgy tűnik, a médiatapasztalatok között. Forrása részben a műfajiság és a műsorstruktúra, részben a befogadás mint cselekvés. A játék, miként a retorika, kétoldalú résztvételt feltételez. A játékosok és közönségük, a néző, aki csak egy lépésre van attól, hogy maga is játékosá váljon,

közösen vesznek részt a média által felkínált és megkonstruált diskurzusokban, amelyek tarkítják és meg-megszakítják mindennapi életünket” (2008: 81).

A jelentést, a műfaj jelentését és jelentőségét Aczél Petra (2009: 86) teljesen más oldalról közelíti meg. Úgy véli, a jelentés kialakításában és megértésében tartalom és forma vegyülése játszik szerepet, hiszen a formát a tartalom szimbolizálásának észleljük. Carolin Miller nyomán a jelentés hierarchikus megközelítését javasolja, e szerint a kommunikációs esemény megértése a következő egymásra épülő szintek segítségével lehetséges. Ebben a hierarchiában a műfajnak önálló helye van, amely egyszerre jelenti az alsóbb szintek kontextusát és a közös emberi vonások egyedi szemantikai értékét (vö. i. m. 121).

A médiaszövegnek a gondolkodásmódok hasonlóságán alapuló formális szerveződése tehát a reprezentációt segíti,

hozzátartozik a megértés keretéhez.

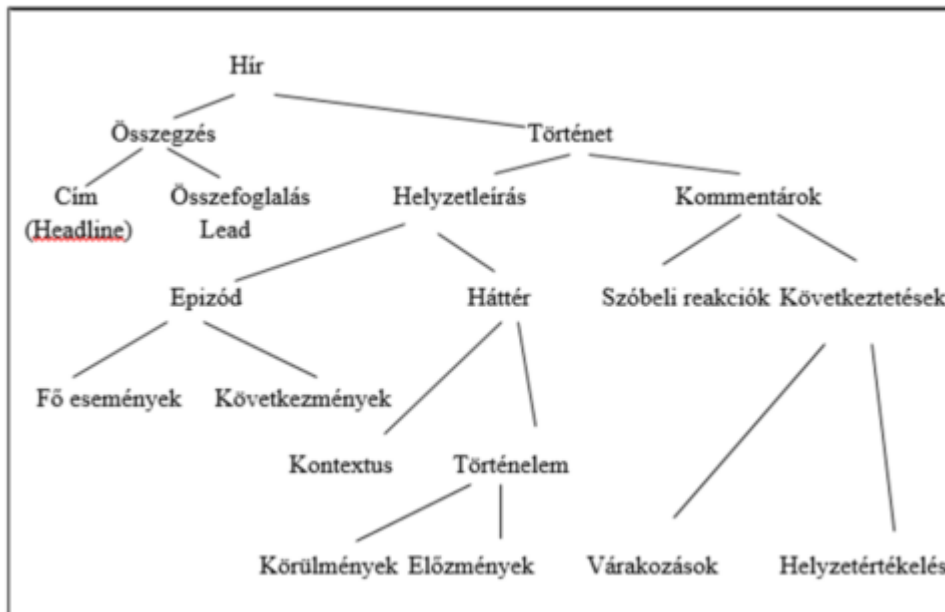
A tudósítás – mint ahogyan arra már utaltam – a hétköznapi elbeszélések médiabeli megfelelője. A hétköznapi elbeszélő szövegek felépítése kronologikus, követi az események időrendjét. Mindezt disztribúciós elemzések is igazolják, hiszen ez az elrendezés az alapja annak, hogy a narratív séma nem csupán a külső történések, hanem a belső élmény rendező elve is lehet. A történetek szerkezeti sémáinak tehát a befogadásban, felidézésben legalább olyan fontos szerepe van, mint a szövegalkotásban. A felidézés során ugyanis nem teszünk mást, mint hogy a meglévő cselekvési sémáinknak megfelelően rekonstruáljuk a történeteket. Ezek között a sémák között létezik egy kitüntetett, amivel már gyermekkorban is rendelkezünk, s erre épül rá egy perspektívaadó elbeszélési mintázat, ami lehetővé teszi, hogy számunkra idegen, szokatlan elbeszélői kommentárokat, történeteket saját racionális sémáinknak megfelelően adjunk vissza (Pléh 1996: 71).

A hírekben, tudósításokban az elbeszélés rendje más séma szerint alakul: legtöbbször fordított időrendet követ. A történet lineáris rendjét megtöri a hírérték, ezért az események legfontosabb részlete, vagyis a végkifejlet kerül a kommunikátum elejére, mert ez az, ami a legnagyobb hatást képes kiváltani. Az újságíró szakmában ezt a struktúrát fordított piramis szerkezetnek nevezik. Kialakulására Andok Mónika két, egymástól eltérő magyarázatot is bemutat (2013: 69–70). Az egyik szerint valamikor az 1880-as években jelent meg az amerikai sajtóban, mások pedig azt vallják, hogy az amerikai polgárháború idején jött létre, a csataterőről tudósító újságírók ugyanis attól tartottak, hogy amennyiben időrendben írják meg a történetet, a távíró-szolgáltatás sérülékenysége miatt annak lezárása, vagyis a csata eredménye sosem jut el a szerkesztőségbe.

Tolcsvai Nagy Gábor (2001: 314) a szöveg általános szerkezetének jellemzésekor két fontos megállapítást emel ki:

1. a) a szöveg kezdete és vége nyelvi és nem nyelvi eszközökkel is jelölve van
2. b) akár monológrol, akár párbeszédrol van szó, a szöveg szerkezete tagolódik, aminek okát a szöveg lineáris voltában, a feldolgozás megkönnyítésében, az emlékezeti korlátokban és konvenciókban látja.

Az általános szövegszerkezet a médiaszövegek közül a hírek esetében a legkidolgozottabb (vö. van Dijk 1988, Bell 1991, Tolcsvai 2001, Andok 2013, Jakusné 2002). Az egyik legtöbbet idézett struktúra a van Dijk-féle **[2]** (1988), melynek egyes szerkezeti egységei a hírszöveg egységeinek leggyakoribb megvalósulási sorrendjét mutatják. A séma a következő, hierarchikusan egymásra épülő kategóriákból áll: összefoglalás, ami vezércímből és leadból áll. Feladatuk a hír fő témájának kifejtése. Az összefoglalást követő történet a szituáció leírásából és az értékelésből áll. A szituációhoz tartozik az epizód, illetve a háttér. Az epizód tovább bontható fő eseményre és következményre, a háttér pedig kontextuális és történeti részre. A kontextusba tartoznak a körülmények és a korábbi események. A kommentárhoz pedig a verbális reakció és a konklúzió. Van Dijk a konklúzióon belül megkülönbözteti a várakozásokat és a kiértékelést:

Tolcsvai a szerkezeti egységek elkülönülésének funkcióját a következőkben látja (2001: 317):

- tipikus tartalmi egységet jelölnek
- szerkezeti viszonyban vannak a többi egységgel
- utalnak a beszédhelyzetre

A hírek és tudósítások szövege nagyon kevés mozzanatban különbözik egymástól, s mivel van Dijk sémája elsősorban a hosszabb, részletezőbb hír struktúráját mutatja be, kíváncsi voltam, alkalmazható-e a tudósítások szerkezetének feltárására is. A megállapítások igazolásához három-három választott tudósítás szerkezeti részeit mutatom be egy táblázatban mindegyik típusnál[3].

Politikai tudósítások

Szövegszerkezeti szempontból két nagyobb csoportra lehet osztani a politikai tudósításokat. Az egyikbe a politikai cselekvéseket, cselekvéssorokat bemutató tudósításokat lehet sorolni. Ezek szerkezete többnyire megfelel a van Dijk által fölállított sémának, persze előfordul, hogy bizonyos szerkezeti egységek elmaradnak. Ilyennel találkozunk a Botka, Szanyi

vagy egy civil jelölt címmel megjelent médiaüzenetben (Magyar Hírlap, 2017. január 18.).

A másik csoportba sorolhatók azok a szövegek, amelyek valamilyen politikai beszédről, sajtótájékoztatóról számolnak be. Ezek szerkezete ugyanis módosul, s az összefoglaló részt, vagyis a címet és leadet követően a beszédek tartalmi összegzését adják. Tehát kiemelik a legfontosabb gondolatokat, s azt többnyire idézettel is alátámasztva közlik. A tudósítás ekkor is tartalmazhat kommentárt, ami lehet az egyik politikai ellenfél verbális reakciója, de lehet a témában megkérdezett politikai szakértő-elemző kiértékelése is.

A politikusok által mondott beszédek tehát részét képezhetik a tudósításoknak is. Ennek a prezentálásnak a megjelenése Kossuthhoz, illetve az általa meghonosodott vezércikkhez köthető. Az 1870-es évekig a vezércikket politikusok írták, s ebben fogalmazták meg politikai programjukat, majd a vezércikk megírását átvették az újságírók, a politikai beszédeket pedig a hír, illetve a tudósítás formájában közölték. Igaz, akkoriban (egészen a 20. század elejéig) ezek megfogalmazásának módja eltért a ma megszokottól. Akkoriban ugyanis megengedhető volt ezekben az írásokban a minősítés. A politikai beszédek sajtóbeli közlése ma is többnyire tudósítás formájában történik. A tudósítások rövid tartalmi összegzését adják, amelybe olykor egy-egy idézett mondatot is illesztnek, amelyek növelik az írás hitelességét (Andok 2013: 77).

<i>A tudósítás szövegszerkezete</i>				1. szöveg	2. szöveg	3. szöveg
Összefoglalás				X	X	X
Történet	Szituáció	Háttér	Körülmeny	X	X	X
			Korábbi esemény	X	X	X
		Történelmi háttér		–	–	–
		Beszédtek tartalmi összegzése		–	X	X
	Epizód	Fő esemény	–	–	X	
		Következmény	–	–	X	
	Kommentár	Verbális reakció		X	–	X
Konklúzió		Várakozás	–	–	–	
		Kiértékelés	X	–	–	

1. szöveg: *Botka, Szanyi vagy egy civil jelölt, Magyar Hírlap, 2017. január 18.*

2. szöveg: *„Egyre mélyebbre süllyed a nyugati elit”, Magyar Hírlap, 2017. január 18.*

3. szöveg: *Meghekkelt kancelláriák, Népszava, 2017. január 18.*

Tehát az elemzés is alátámasztotta, hogy a politikai beszédekből íródott tudósításban megmaradt a cím, a lead, majd következik a politikai beszéd legfontosabb elemeinek megemlézése. Ezek közül az elemek közül valamelyiket szó szerinti idézet formájában mutatják be. A táblázatban bemutatott – sajtótájékoztatón készült – tudósítás részletesebb, s tartalmaz háttér információkat is, amelyben korábbi eseményekre (az amerikai elnökválasztás), körülményekre találunk utalást. Mindkét csoportba tartozó tudósítások szerkezetében fölcserélődhetnek elemek.

Tüntetésekéről szóló beszámoló

Szövegszerkezetük alapján a tüntetésekéről szóló tudósítások a politikai tudósítás két formája közé helyezhetők el, mégpedig azért, mert megtalálható bennük a cselekményleírás és a beszédekből származó tartalmi összegzés egyaránt. A tudósítások többnyire kronologikus rendben tárják föl az eseményeket a gyülekezéstől a felvonulásokon át egészen a fölvonulás végén megtartott beszédekig. Van Dijk elnevezéseit megtartva, a tudósításokban a következő szerkezeti egységeket találtam:

<i>A tudósítás szövegszerkezete</i>				1. szöveg	2. szöveg	3. szöveg	
Összefoglalás				X	X	X	
Történet	Situáció	Háttér	Körülmeny	–	–	X	
			Kontextus	Korábbi esemény	X	–	X
		Történelmi háttér			–	–	–
		Epizód	Fő esemény			X	X
	Következmény			–	–	–	
	Tartalmi összegzés					X	X
		Idézet			X	X	–
Komentár	Verbális reakció			–	–	–	
	Konklúzió	Várakozás			–	–	–
		Kiértékelés			–	–	–

1. szöveg: *Amerika méltóságáért demonstráltak, Magyar Nemzet, 2017. január 27.*

2. szöveg: *Kevesen ünnepeltek Trumppal Budapesten, Magyar Nemzet, 2017. január 20.*

3. szöveg: *Demonstráltak Nagyszombatban az újoncok, Magyar Nemzet, 2017. január 16.*

Tehát amint az látszik is, mindegyik vizsgált tudósításból hiányzik a kommentár rész, viszont kettőben található a tüntetésen elhangzott beszédből tartalmi összegzést, idézetet, amit tekinthetünk akár értékelésnek, verbális reakciónak is. A történetekkel kapcsolatban a tüntetésekről szóló tudósításokban is megszólaltathatnak szakértőket (például egy politikai tüntetés kapcsán politológust, politikust, jogászt stb.), s ebben az esetben mindkét szerkezeti egység – tehát a beszéd tartalmi összegzése az idézettel, illetve a kommentár rész – megtalálható lesz a szövegben.

Bűnügyi tudósítások

A bűnügyi tudósítások szinte mindig teljes egészében tartalmazzák a bemutatott szövegstruktúra minden szerkezeti egységét, sőt olykor kiegészítést is találunk. Andok Mónika (2013: 94) a bűnügyi hírek szerkezetéről elmondja, hogy a kommentár rész azokból rendszerint hiányzik, viszont megjelenik egy új elem. a felhívás, ami szövegszerkezeti szempontból is elkülönül a hírszöveg többi részétől. Ilyen kiegészítésre a tudósítások esetében is található példát, bár nem minden esetben elkülönülten, hanem a szövegtestbe épülve is szerepelhet a kommunikátumban (pl.: Vérfürdő a veszprémi éjszakában, *Magyar Nemzet, 2009. február 9.*). A most vizsgált tudósítások egyáltalán nem tartalmaztak ilyen

szövegrészt, hiszen kivétel nélkül korábbi bűnügy fejleményét, a nyomozás újabb eredményét mutatták be. A kommentár a tudósítások fontos része, a közlő ugyanis itt szólaltathat meg szemtanúkat, szakértőket.

<i>A tudósítás szövegszerkezete</i>				1. szöveg	2. szöveg	3. szöveg	
Összefoglalás				X	X	X	
Történet	Situáció	Háttér	Körülmény	X	X	X	
			Korábbi esemény	X	X	X	
		Történelmi háttér			–	–	–
		Epizód	Fő esemény	X	X	X	
	Következmény		X	X	X		
	Beszéd tartalmi összefoglalása				–	X	–
	Kommentár	Verbális reakció			X	X	–
		Felhívás			–	–	–
Konklúzió		Várakozás			–	–	X
		Kiértékelés			–	X	–

1. szöveg: *Lehetetlen szögből jött a lövés?*, Magyar Nemzet, 2017. január 18.

2. szöveg: *Emberölés lett a banális balesetből*, Magyar Nemzet, 2017. január 12.

3. szöveg: *Kíváncsiságból öltek az izraeli férfi kifosztói*, Magyar Nemzet, 2017. január 18.

A bűnügyi tudósításban nem érvényesülhet az időbeli és térbeli proximitás, a közlő rendszerint az esemény megtörténte után megy a helyszínre, ezért a szemtanú – ha van – megszólaltatása fontos hitelesítője lehet a történetnek. A bűnügyi tudósítások közül az egyik legteljesebb struktúrával rendelkező típus, amiben fontos szerepet kap a körülmények bemutatása, illetve a szemtanúk megszólaltatása mellett a szakértői vélemények prezentálása is.

Katasztrófákról szóló beszámoló

A katasztrófatudósítások struktúráját maga a tartalom adja: az összefoglalás után legtöbb esetben a történetek sorrendi bemutatása. Az elbeszélés rendje tehát megegyezik a katasztrófa hírével: mindig első helyen említik meg a katasztrófa következtében elhunytak számát, a sérülteket és az anyagi kár nagyságát. Ez a három elem minden egyes katasztrófáról szóló tudósításban megtalálható. Császi a legfontosabbnak az időbeli és térbeli proximitás elvének érvényesülését tartja (2002: 151). Erre azonban a közlőnek nincs minden esetben lehetősége. Például a 2006. augusztus 20-i természeti katasztrófa idején, ahol – miután a tűzijátékot a média közvetítette volna – valóban a helyszínen tartózkodtak a tudósítók, viszont az általam vizsgált időszak buszbalesetekor a történetek természeténél (körülményeinél) fogva nem lehetett a helyszínen a tudósító. További fontos körülmény a vizsgált eseménnyel kapcsolatban, hogy

hétvégén történt, tehát nyomtatásban csak a hétfői lapokban olvashattak róla.

A másik fontos elemnek Császi a drámai szerkesztésmódot tekinti, vagyis azt, hogy az események interpretációjánál a váratlanság és fenyegető veszély nagysága legyen a történet kerete. Ez a szerkesztésmód különösen bulvárlapok tudósításaiban figyelhető meg. Katasztrófák, balesetek kapcsán is gyakori valamilyen szakértő megszólaltatása, szemtanúk tapasztalatainak közlése vagy sajtótájékoztatón elhangzott beszéd tartalmi összegzése. Ezekre a vizsgált tudósításokban is találtam példát.

<i>A tudósítás szövegszerkezete</i>				1. szöveg	2. szöveg	3. szöveg
Összefoglalás				X	–	X
Történet	Szituáció	Háttér	Kontextus	X	X	X
			Körülmény	–	–	–
			Korábbi esemény	–	–	–
		Történelmi háttér	–	–	–	
	Epizód	Fő esemény	X	X	X	
		Következmény	X	X	X	
	Beszéd tartalmi összegzése			X	–	–
	Kommentár	Verbális reakció		X	–	X
Konklúzió		Várakozás	X	X	X	
		Kiértékelés	–	–	–	
Felhívás				–	–	–

1. szöveg: *Gyászol az ország a tragédia után, Népszava, 2017. január 23.*

2. szöveg: *Gyászba borult Magyarország, Magyar Nemzet, 2017. január 23.*

3. szöveg: *Szívszorító: utolsó pillanatig küzdöttek egymásért a színeis diákok Blikk, 2017. január 23.*

Amint az a táblázatból is kitűnik, a történetek bemutatásában nem kap helyet korábbi eseményekre való utalás, történelmi háttér. Ez a vizsgálati eredmény megerősíti Császi azon megállapítását, hogy minden katasztrófa előzmény nélküli. A kommentár rész a katasztrófa prezentálásának mindegyik fázisában fontos: az elsőben a szemtanúk tapasztalatait, szakértők véleményét tartalmazhatja, a másodikban a felelősök felkutatására irányul, a harmadikban pedig a történetek kiértékelése történhet ebben a szerkezeti egységben.

Sporttudósítások

A sporteseményről szóló beszámolók megfelelnek a van Dijk-féle struktúrának. A legtöbb esetben a verseny vagy a mérkőzés végeredménye kerül az összefoglalásba (ami előfordul, hogy tipográfiaiilag nincs elkülönítve a szöveg további részétől), majd időrendben haladva mutatják be a verseny menetét, dramaturgiáját, kiemelve a legjellemzőbb akciókat, legizgalmasabb pillanatokat.

Minden esetben találunk háttérinformációkat is a szövegben, amelyben a szerző bemutatja a körülményeket: lefesti a verseny hangulatát, tudatja a csapat vagy sportoló korábbi eredményeit. A kommentár részben idézhetik a sportoló, csapattag vagy szakértő véleményét, amely egyúttal értékelése is lehet a látottaknak, illetve megfogalmazhatják várakozásaikat is: milyen további eredményre lehet számítani, mikor láthatjuk újra pályán a csapatot vagy a sportolót.

Az egyes részek a sporttudósításokban is fölcserélődhetnek: az általam elemzett tudósítások között több olyat is találtam (nem ugyanabban a lapban jelentek meg), ahol a körülmények leírásával indult a szöveg (Túlórázva nyert a horvát Ivo Karlovic, Francia kalapemelés, dán meghajlás). Ezekben az esetekben vagy a sportesemény hangulata, azt megelőző várakozás volt kiemelt fontosságú, vagy a verseny végeredménye volt annyira váratlan, hogy ezt a tudósító igyekezett a befogadókkal is érzékeltetni. A szerkezeti egységek fölcserélésének célja tehát az izgalom fokozása.

<i>A tudósítás szövegszerkezete</i>				1. szöveg	2. szöveg	3. szöveg
Összefoglalás				X	X	X
Történet	Sztituáció	Háttér	Körülmeny	X	X	X
			Korábbi esemény	–	X	X
		Történelmi háttér		–	–	–
		Epizód	Fő esemény	X	X	X
	Következmény		X	X	X	
	Kommentár	Verbális reakció		X	–	–
Konklúzió		Várakozás	X	X	X	
		Kiértékelés	X	X	–	

1. szöveg: *Tülörázva nyert a horvát Ivo Karlovic, Magyar Nemzet, 2017. január 18.*

2. szöveg: *Csakis a győzelem a lényeg, Népszava, 2017. január 17.*

3. szöveg: *Francia kalapemelés, dán meghajlás, Magyar Nemzet, 2017. január 23.*

A bűnügyi tudósítás mellett a másik legteljesebb szerkezettel rendelkező típus.

Kulturális tudósítások

A legritkább típus, csupán elvétve lehet kulturális eseményről szóló tudósítást találni, ami mutatja, hogy a kultúrának nem ez a jellemző prezentálási módja. Ha találkozunk ilyennel, akkor az valamilyen tárlat, kiállítás megnyitójáról szóló beszámoló, s ez a cselekvésjelleg meghatározza a szerkezeti konstrukciót is. A szöveg szerkezete ugyanis többnyire eltér a van Dijk által vázolt sémától, s az összefoglalást a megnyitón elhangzó beszédek tartalmi összegzése követi. Megmaradhat viszont a tudósítás végén a konklúzió, várakozás és kiértékelés egysége.

<i>A tudósítás szövegszerkezete</i>				1. szöveg	2. szöveg	3. szöveg
Összefoglalás				X	X	–
Történet	Epizód		Fő esemény	X	X	–
	Beszédtek tartalmi összegzése			X	–	X
		Idézet		–	–	X
	Kommentár	Konklúzió	Várakozás	–	X	X
			Kiértékelés	X	–	X

1. szöveg: *Elkészült az új akadémiai központ, Magyar Hírlap, 2017. január 18.*

2. szöveg: *Maratoni zenefolyam Johannes Brahms műveinek jegyében, Magyar Hírlap, 2017. január 18.*

3. szöveg: *Versekre hangolták a koncerteket, Magyar Hírlap, 2017. január 18.*

Összegzőképpen megállapítható, hogy a tudósítások struktúráját alapvetően a tartalom határozza meg, vagyis az,

milyen témában íródott. A vizsgálathoz alkalmazott hipotetikus szerkezeti séma ezért szituációs-tematikus variánsai szerint módosult, maradéktalanul – tehát mindegyik szerkezeti egységet megtartva – egyik tudósításban sem valósult meg. Az elemzés alátámasztja azt a hipotézisemet, hogy a tudósítás elsősorban nem szövegközpontú fogalom, hanem bizonyos konvenciókhoz igazodó, társadalmi cselekvéseket reprodukáló társadalmi-kulturális konstrukció.

–

Felhasznált szakirodalom

Aczél Petra 2009. Új retorika. Közélet, kommunikáció, kampány. Kalligram Kiadó. Pozsony

Aczél Petra 2012. Médiaretorika. Magyar Mercurius. Budapest

Andok Mónika 2013. A hírek története. L'Harmattan Kiadó. Budapest

Bell, Allan 1991. The Language of News Media. Blackwell Oxford – Cambridge

Császi Lajos 2002. A média rítusai. Osiris Kiadó. Budapest

Gripsrud, Jostein 2007. Médiakultúra, médiatársadalom. Új Mandátum Kiadó. Budapest

Jakusné Harnos Éva 2002. A nyomtatott sajtó hírei a diskurzuselemzés szemszögéből. In: Magyar Nyelvőr 126/2 (142–156)

Pléh Csaba 1986. A történet szerkezet és az emlékezeti sémák. Akadémiai Kiadó. Budapest

Silverstone, Roger 2008. Miért van szükség a média tanulmányozására? Akadémiai Kiadó. Budapest

Tolcsvai Nagy Gábor 2001. A magyar nyelv szövegtana.
Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest

2015 . Tomesz Tímea 2015. A tartalomhoz forma. Líceum
Kiadó. Eger

Van Dijk, Teun A. 1988. News as Discourse. Lawrence Erlbaum
Associates Inc.

–

[1] A tanulmányhoz korábbi kutatásom eredményeit,
megállapításait is felhasználtam (A tartalomhoz forma.
Líceum Kiadó. Eger 68–78.)

[2] Magyarul bemutatja Tolcsvai (2001: 316), az egyes
kategóriák elnevezésében én Andok Mónika fordítását
követem (2013: 70)

[3] Három napilap – Népszava, Magyar Nemzet, Magyar
Hírlap – 2017. januári tudósításait vizsgáltam.

Nincs hozzászólás!

Your Email address will not be published.

Save my name, email, and website in this browser for the next time I
comment.

This site uses Akismet to reduce spam. [Learn how your comment data is
processed.](#)

© 2025 e-nyelvmagazin.hu. All rights reserved.